

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРІОРИТЕТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ
НАУКИ, ОСВІТИ І СУСПІЛЬСТВА

CURRENT STATE AND PRIORITIES MODERNIZATION OF
SCIENCE, EDUCATION AND SOCIETY

Збірник тез доповідей
Book of abstracts

21 січня 2025 р.
January 21, 2025

м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine

<i>Біда П. І., Надозірний С. В.</i> ЕЛЕКТРОННІ НАВЧАЛЬНІ ПЛАТФОРМИ ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦІВ ПІД ЧАС ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ “БАКАЛАВР”	64
<i>Дзюба А. Є., Рудницька С. А.</i> ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ (ШІ) В ЯКОСТІ ПОМІЧНИКА СТВОРЕННЯ ВЕБ-САЙТІВ.....	68
<i>Жолоб Є. В., Ващишак С. П., Ващишак І. Р.</i> АЛГОРИТМ ОБРОБКИ ДАНИХ МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ СЛУХУ ...	70
СЕКЦІЯ 14. ІСТОРИЯ ТА АРХЕОЛОГІЯ SECTION 14. HISTORY AND ARCHEOLOGY	72
<i>Бортнікова А. В.</i> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ВИМІР НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ В УКРАЇНІ.....	72
<i>Дрогобуцька О. Я.</i> INITIATION RITES IN PREHISTORIC SOCIETIES.....	73
СЕКЦІЯ 15. ГЕОГРАФІЧНІ ТА ГЕОЛОГІЧНІ НАУКИ SECTION 15. GEOGRAPHICAL AND GEOLOGICAL SCIENCES	75
<i>Ігнатишин В. В., Іжак Т. Й., Молнар Д. С. С.</i> ГЕОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ГЕОФІЗИЧНІ ПОЛЯ В КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ.....	75
СЕКЦІЯ 16. СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ SECTION 16. SOCIOLOGICAL SCIENCES	80
<i>Ткаченко М. В.</i> НОВА ПОЛІТИКА ФЕЙСБУКУ І ПОШИРЕННЯ НАРАТИВІВ МОВОЮ ВОРОЖНЕЧІ.....	80
СЕКЦІЯ 17. СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ SECTION 17. SOCIAL COMMUNICATIONS	82
<i>Теленков Д. В.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ ВЕРСТКИ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ НОВИН В УКРАЇНІ: ВІД РЕВОЛЮЦІЙНИХ ПОДІЙ ДО ЕРИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ.....	82
СЕКЦІЯ 18. СОЦІАЛЬНА РОБОТА ТА СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ SECTION 18. SOCIAL WORK AND SOCIAL SECURITY	84
<i>Іванов Д. О.</i> ЗАВДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ У СУЧАСНІЙ ІСПАНІЇ	84
<i>Білий В. В., Логвиненко В. М.</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ.....	85
<i>Мищак Л. М.</i> ЕТАПИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ РОБОТИ ПО ВПРОВАДЖЕННЮ ЗМІСТОВНО- ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕГРАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ	86

2. Ley 9/1987, de 28 de abril, de Servicios Sociales. B. O. E. № 126, de 27 de mayo de 1987. P. 15618–15624.

3. Зайченко Н. І. Соціальна педагогіка в іспаномовних країнах у XX – на початку XXI ст.: монографія. Київ : ЦП “Компринт”, 2014. 303 с.

УДК 331.582.2

Білий В. В.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 231 Соціальна робота

Логвиненко В. М.

к. філос. н, доцент,

доцент кафедри соціальної роботи, управління та суспільних наук,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ

За результатами досліджень, значну частину серед ветеранів російсько-української війни складають представники вікових груп від 31 до 40 років (34,5%) та від 19 до 30 років (31,1%). Більшість із цих ветеранів належать до працездатного віку, що вимагає особливого підходу до розробки державних програм підтримки, адже їхні потреби включають не лише соціальну допомогу, а й підтримку на ринку праці, професійну перепідготовку, а також надання ресурсів для розвитку особистого потенціалу [5]. Як зазначають З. Гонтар та А. Каспрук необхідно створити дієву публічну політику щодо сприяння зайнятості ветеранів війни в Україні, створення робочих місць, розвитку їхньої самозайнятості та підприємництва [1].

Проблеми працевлаштування ветеранів війни є однією з найсерйозніших перешкод для їх соціальної адаптації після повернення з фронту. Багато ветеранів стикаються з труднощами через відсутність необхідних навичок або перекваліфікації для роботи в цивільному секторі. Після довгого перебування в умовах бойових дій та військової служби, багато з них не мають доступу до сучасних знань або технологій, що є критично важливими на ринку праці. Більш того, програми професійного навчання, які пропонуються ветеранам, часто не враховують реальних вимог та тенденцій ринку праці, що ще більше ускладнює адаптацію до цивільного життя [6].

Значна частка учасників бойових дій повертаються з фронту отримавши поранення, травми, контузії, що призводить до стійких обмежень життєдіяльності та здоров'я і, як наслідок, набуття інвалідності. В сучасній Україні спостерігаються тенденції до адаптації суспільства до потреб і можливостей людей з інвалідністю та створення необхідних умов для їхньої самореалізації, доступу до різних сфер життєдіяльності [2]. Цілком зрозуміло, що такі громадяни потребують комплексної реабілітації, яка спрямована, згідно із Законом України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні”, на “надання особам допомоги у відновленні та компенсації порушених або втрачених функцій організму для досягнення і підтримання соціальної та матеріальної незалежності, трудової адаптації та інтеграції в суспільство” [4]. Відтак, гостро постає проблема створення ефективних механізмів соціальної інтеграції та професійної реабілітації осіб з інвалідністю, серед яких - зростаючий відсоток ветеранів війни працездатного віку. Окрім цього, в процесі працевлаштування таких осіб необхідно надавати послугу соціального супроводу на робочому місці кваліфікованим працівником [3].

Стигматизація з боку роботодавців також є важливою проблемою. Деякі підприємці можуть побоюватися, що ветерани війни можуть мати психічні чи фізичні травми, які впливають на їхню продуктивність. Такий стереотип створює додаткові бар'єри для працевлаштування, навіть якщо самі ветерани готові до роботи. Це також погіршується відсутністю належної підтримки з боку держави та недостатнім рівнем прогресивних ініціатив щодо створення сприятливого робочого середовища для ветеранів [6].

Фізичні та психологічні наслідки участі у бойових діях можуть стати вагомими перешкодами на шляху до трудової реабілітації. Порушення здоров'я або психологічні

травми, такі як посттравматичний стресовий розлад, значно знижують працездатність ветеранів, що ускладнює їхню адаптацію до цивільного життя [6].

Підсумовуючи слід зазначити, що повернення ветеранів/-нок до мирного життя вимагає більш системного підходу до програм реабілітації, соціальної підтримки, щоб допомогти ветеранам впоратись з фізичними та психологічними труднощами, що з'явилися внаслідок участі у бойових діях. Також, важливо зазначити необхідність більш персоналізованого підходу, що відповідатиме індивідуальним потребам кожного ветерана. Зміни у віковій структурі та специфіці потреб ветеранів російсько-української війни, вимагають не лише вдосконалення соціальних послуг, але й їх адаптації до нових реалій.

Список літератури

1. Гонтар З. Г., Каспрук А. В. Особливості публічного управління зайнятістю ветеранів в Україні у контексті євроінтеграції. *Публічне управління та соціальна робота*. 2023. Том 2. С. 5-13.

2. Логвиненко В. М. Особливості професійної реабілітації та соціальної інтеграції рятувальників, які отримали інвалідність. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. Том 1. С. 65-69.

3. Логвиненко В. М. Розширення повноважень служб супроводу в системі МВС України: шляхи та перспективи. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. Том 2. С. 72-76.

4. Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні: Закон України від 19.12.2017 р. N 2249-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2961-15#Text> (дата звернення: 12.01.2025)

5. Соціальні політики щодо ветеранів, людей з інвалідністю та пенсіонерів / Д. Давиденко та ін. *UAREforms*. URL: <https://uareforms.org/pages/new-page-657> (дата звернення: 12.01.2025)

6. Яценко Л. Проблеми працевлаштування ветеранів війни: ризики для держави та суспільства. *Національний інститут стратегічних досліджень*. URL: https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/problemy-pratsevlashtuvannya-veteraniv-viyny-ryzyky-dlya-derzhavy?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 15.01.2025)

УДК 378.091.8:364.62-058

Мищак Л. М.

здобувачка освіти четвертого (освітньо-наукового) рівня

“Доктор філософії” (Phd)

кафедри соціальної освіти та соціальної роботи

УДУ ім. Михайла Драгоманова

ЕТАПИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ РОБОТИ ПО ВПРОВАДЖЕННЮ ЗМІСТОВНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕГРАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Експериментальна робота, проведена в рамках нашої дослідницької роботи, спрямована на впровадження змістовно-технологічного забезпечення для інтеграції студентської молоді в соціокультурне середовище. Враховуючи необхідність розвитку соціокультурних компетентностей молоді в умовах глобалізації та цифровізації, особлива увага була приділена створенню системи, яка поєднує навчальні, культурні та технологічні ресурси для формування активної та свідомої громадянської позиції у студентів.

О. Бованенко у своїй праці визначила що змістовно-технологічне забезпечення як передбачає виконання таких вимог: наукова обґрунтованість; практична апробація; структурованість (систематичність, послідовність і координованість дій); однозначність мети, завдань та умов використання методів та очікуваних результатів; наявність механізму адаптації до конкретних умов діяльності. [1, с.5]

У словниковій літературі “забезпечення” розглядається як надання достатніх для життя матеріальних засобів; створення матеріальних засобів, необхідних для діяльності, функціонування чого-небудь [2].

Змістовно-технологічне забезпечення інтеграції студентської молоді в соціокультурне середовище включає комплекс заходів, спрямованих на ефективне поєднання традиційних та